

Ian Anderson
Pearl Concert Theater - Palms Casino Resort
Las Vegas, Nevada
19. září 2014

Recenze z www.ClassicRockRevisited.com

Text Roy Rahl
Foto Edison Graff

Seznam skladeb:

Doggerland | Enter The Uninvited | Puer Ferox Adventus | The Engineer | Tripudium Ad Bellum | Heavy Metals |
The Browning of the Green | Cold Dead Reckoning | Bourée | Thick As A Brick

Přestávka

Living In The Past | With You There To Help Me | Sweet Dream | Teacher | Critique Oblique |

Too Old To Rock 'n' Roll: Too Young To Die | Songs From The Wood | Farm On The Freeway | Aqualung

Přídavek

Locomotive Breath

Páni, zná tehle Ian Anderson nějaký jiný režim, než vysoce energický a na plný plyn? Pokud o tom mělo vypovídat vystoupení v Pearl Concert Theater, pak odpověď zní: nezná. Po celkem téměř tři hodiny s krátkou přestávkou byl ten člověk nekončícím vírem pohybů mistrovského performeru! Je o dobrých patnáct let starší, než já, ale na konci koncertu jsem byl vyčerpán jen tím, že jsem ho sledoval! Byl jsem také navýsost spokojen...

Koncert byl ohlášeno jako "The Best of Jethro Tull performed by Ian Anderson". To je lezce zavádějící, jako kdyby výběr z Tull měl trvat asi šest hodin, ale Anderson se svou společností udělal maximum pro to, aby obsáhl všechny vrcholy tvorby. Kapela začala několika skladbami z Andersonova nedávného díla *Homo Erraticus* (které je fantastické!). Poté jsme se vydali na cestu historií Tull, a kapela hrála jednu oblíbenou melodii za druhou...

Je třeba zmínit, že v zápase času se schopnostmi člověka zde zůstává tím neporaženým čas. Andersonův hlas již není tak silný, jako byl v dobách jeho mládí, a ani jeho vokální rozsah není tak široký. Ale jen hlupák by tuto skutečnost obracel proti němu.

Navíc, kapela může také posadit ladění níže, až do té doby, než to začne znít spíš jako opera, než jako původní písničky. Spíše než bojovat předem prohraný zápas, Anderson zvolil podporu v podobě Ryana O'Donnella. Na mnoha kouscích O'Donnell sdílí hlavní vokální roli, typické je, že zpívá vyšší party, aby sejmul z Andersona část tlaku. Chvilí trvá, než si na to člověk zvykne, ale je to krok správným směrem. Raději uslyším píseň, zazpívanou podle vysokých standardů Tull s vokální podporou, než poslouchat, jak rocková ikona zápasí s vyzpíváním not, které už vyzpívat nemůže. Chválím Andersona za snahu dát obecenstvu kvalitní vystoupení i s tím, že nechá mladíka zvedat trochu té těžké váhy.

Andersonova pódiová prezentace je úžasná. Z jeho práce je jasně stále cítit vášeň, nejde jen o rutinní pohyby. Jeho muzikantství při hře na flétnu a na strunné nástroje zůstává dokonalé. Je taková radost, slyšet ho hrát; a stále se divit, jak udrží rovnováhu, když při hře na flétnu stojí na jedné noze!

K Andersonovi se přidávají na plátně za skupinou také krásná videa. A nejde přitom jen o typický sled podivných nesouvisejících obrazů a bizarních fotek. Video naopak souzní s živými hráči a je vždy v přímé souvislosti s tím, co se hraje. Ve chvíli, kdy kapela hraje „Living In The Past“, vidíme záběry Andersona, jak hraje tutéž píseň kdysi dávno, synchronizovaně se současným představením. A je to velice podmanivé! Jindy zase sledujeme přímou spojitost mezi lidmi na videu a členy skupiny na scéně, stejně jako opravdu vtipný moment „telefonu“, ten ale nechám na Vašem vlastním odhalení. Bylo příjemné vidět, že silná scénická prezentace může vznikat s inteligentním naplánováním a kreativitou bez nutnosti spoléhat pouze na oslnivé světelné efekty a nákladným vizuálním pozlátkem...

Vybral a přeložil: Jetřich Tyl

<http://jethrotull.com/>
<http://www.palms.com/music-venues/pearl-theater>

